

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie I./2022
Senát IV

Nález:

spisová značka	IV. ÚS 322/2020
populárny názov	Výklad právneho predpisu
sudca spravodajca	Ladislav Duditš
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	20.12.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Dodatkový protokol k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 20 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Najvyšší súd pri výklade ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z. z., v ktorom je použitá kumulatívna spojka „a“ dospel k záveru, že toto ustanovenie obsahuje alternatívne vymedzenie podmienok pre poskytnutie peňažnej náhrady. V dôsledku tohto gramatického výkladu uvedeného ustanovenia pripustil možnosť „zbavenia“ vlastníckeho práva vlastníka pozemku bez náhrady, čím došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovatelia sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku, na ktorom sa nachádza športový areál – futbalové ihrisko vo vlastníctve obce. Rozhodnutím okresného úradu boli (okrem iného) nariadené pozemkové úpravy podľa § 2 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky, a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 66/2009 Z. z.“) a podľa § 8 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb.“) v katastrálnom území obce na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 330/1991 Zb. Zároveň bolo určené, že usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná formou finančnej náhrady podľa osobitného predpisu s odkazom na § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z. z. a § 11 ods. 24 zákona č. 330/1991 Zb. Sťažovatelia napadli rozhodnutie okresného úradu všeobecnou správnou žalobou na krajskom súde.

	<p>Krajský súd správnu žalobu sťažovateľov zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Rozsudok krajského súdu napadli sťažovatelia kasačnou sťažnosťou, ktorú najvyšší súd ústavnou sťažnosťou napadnutým rozhodnutím zamietol a zároveň nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov konania.</p>
<p>z odôvodnenia</p>	<p>K rozdielom medzi pozemkovými úpravami a vyvlastnením zaujal v minulosti názor ústavný súd už v náleze č. k. PL. ÚS 17/00 z 30. mája 2001, v ktorom zdôraznil, že «pozemkové úpravy zvyčajne nebývajú sprevádzané vyvlastnením v pravom slova zmysle, keďže vo väčšine prípadov ide o hromadnú a dobrovoľnú „výmenu“ vlastníckych práv u tých vlastníkov, ktorí sú ich uskutočnením dotknutí. Pre tú skupinu vlastníkov, ktorí s pozemkovými úpravami nesúhlasia, však ústavné pravidlá pre vyvlastnenie (resp. nútené obmedzenie vlastníckeho práva) zostávajú legítimným, hoci krajným kritériom ochrany ich vlastníctva.». Podobné závery vyslovil aj najvyšší súd v rozsudku č. k. 1 Sžr 68/2014 z 30. októbra 2014: „Je nepochybné, že vo verejnom záujme je, aby bola odstránená neprehľadnosť vo vlastníckych vzťahoch a užívacích vzťahoch a napravenie dlhodobo neriešeného chaotického právneho stavu. Práve z dôvodu existencie pretrvávajúceho verejného záujmu na predmetnom konaní je na základe zákona o pozemkových úpravách obmedzené vlastnícke právo jednotlivých vlastníkov pozemkov, ktoré je nutné v rámci pozemkových úprav riešiť. Pozemkové úpravy nie je možné stotožniť s pojmom vyvlastnenia. V podstate sa jedná o hromadnú dobrovoľnú zmenu vlastníckych práv dotknutých pozemkov. Každý vlastník nehnuteľnosti vstupujúci do pozemkovej úpravy musí akceptovať novo nastolený stav, ak bol dosiahnutý správnym procesným postupom a ak boli súčasne dodržané zákonom stanovené podmienky, obmedzenia a regulatívy. Nesúhlas s vecným usporiadaním nehnuteľnosti v schválenom projekte pozemkových úprav, nemôže viesť k záveru o porušení zákonných požiadaviek vyplývajúcich zo zákona o pozemkových úpravách.“</p> <p>Z ustanovení zákona č. 66/2009 Z. z. vyplýva záver, že usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku podľa § 3 ods. 3 uvedeného zákona sa vykoná buď poskytnutím náhradného pozemku s tam špecifikovanými vlastnosťami, alebo formou poskytnutia finančnej náhrady za splnenia podmienok v písm. a) až c). Napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu však neposkytuje presvedčivé odôvodnenie v prospech vysloveného výkladu, že sa usporiadanie vlastníckych vzťahov vykoná aj proti vôli vlastníka pozemku pod stavbou, ak vlastník stavby nevie vlastníkovi pozemku ponúknuť adekvátny náhradný pozemok. Na tomto predpoklade pritom najvyšší súd postavil právny názor, že nesúhlas vlastníka pozemku s usporiadaním formou finančnej náhrady by mal za následok pozbavenie vlastníctva k pozemku bez náhrady. V napadnutom rozhodnutí však absentuje presvedčivé zdôvodnenie tohto záveru napriek tomu, že nevyhnutne podmieňuje správnosť právneho názoru najvyššieho súdu.</p> <p>Ústavný súd uvažuje v tých intenciách, že pri usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom podľa zákona č. 66/2009 Z. z. sa prihliada na potreby vlastníka stavby (§ 3 ods. 1 <i>in fine</i>), pričom sa sleduje verejný záujem na dosiahnutí racionálneho priestorového usporiadania pozemkového vlastníctva v určitom území (ktorý vyplýva z obsahu a účelu pozemkových úprav vymedzeného v § 1 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb.). Ani to však bez ďalšieho (samo osebe) neumožňuje vykladať § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z. z. tak, že by vlastník stavby (v tomto prípade obec) mohol presadiť pozemkové úpravy o obode jediného pozemku za finančnú náhradu proti vôli vlastníka tohto pozemku, keď vlastníkovi pozemku nie je schopný poskytnúť náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu (ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním) a v tom istom katastrálnom území.</p> <p>V tejto súvislosti ústavný súd musí poukázať na inštitút zákonného vecného bremena v prospech vlastníka stavby, ktoré vzniklo podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 66/2009 Z. z. a ktoré spoľahlivo zabezpečuje potreby vlastníka stavby až do vykonania pozemkových úprav, prípadne iného vyriešenia právneho vzťahu medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom na ňom stojacej stavby. ...</p>

	<p>V tejto súvislosti ústavný súd upriamuje pozornosť na to, že tvorba zákonov je normatívne upravený proces. Podľa čl. 13 uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky č. 19/1997 Z. z. k návrhu legislatívnych pravidiel tvorby zákonov (ďalej len „uznesenie NR SR“) jednotnú legislatívnu techniku tvorby zákonov obsahujú legislatívnotechnické pokyny uvedené v prílohe č. 2 k uzneseniu NR SR. Podľa bodu 5 prílohy č. 2 k uzneseniu NR SR «Alternatívy sa vyjadrujú vylučovacou spojkou „alebo“, a kde je to vhodné, spojkou „či“. Pri viacerých možnostiach sa spojka kladie až medzi posledné dve možnosti.». Totožná úprava je obsiahnutá aj v bode 5 prílohy č. 5 „LEGISLATÍVNOTECHNICKÉ POKYNY“ k Legislatívnym pravidlám vlády Slovenskej republiky v znení účinnom ku dňu prijatia zákona č. 66/2009 Z. z. Naopak, pre kumulatívne stanovenie podmienok v hypotéze právnej normy legislatívne pravidlá tvorby zákonov schválené uznesením NR SR ani Legislatívne pravidlá vlády Slovenskej republiky v príslušnom znení v čase prijatia zákona nevyžadujú uvedenie kumulatívnej spojky „a“, resp. „a súčasne“, na ktorej absenciu v § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z. z. poukazuje najvyšší súd v odôvodnení napádaného uznesenia.</p> <p>Je celkom evidentné, že § 3 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z. z. neuvádza medzi podmienkami uvedenými v písm. a) až c) vylučovaciu spojku „alebo“, resp. „či“, ktorá podľa platných legislatívnych pravidiel tvorby zákonov vymedzuje alternatívny charakter hypotézy právnej normy.</p> <p>Na druhej strane ústavný súd poukazuje na text pôvodnej dôvodovej správy k zákonu č. 66/2009 Z. z., v ktorej čl. I (osobitnej časti) k § 3 sa uvádza: „Z dôvodu zabránenia špekulatívnym zámenám Slovenský pozemkový fond alebo správca lesného majetku vo vlastníctve štátu v rámci pozemkových úprav poskytne náhradný pozemok len v tom istom katastrálnom území, v ktorom sa nachádzajú pozemky pod stavbami vo vlastníctve samospráv. Ak sa takéto pozemky v príslušnom katastri nenachádzajú, ak ide o pozemky vo výmere do 400 m² alebo ak o to požiada vlastník pozemku, poskytne sa za zastavané pozemky iba finančná náhrada.“ Jedným dychom však ústavný súd dodáva, že samotné znenie dôvodovej správy odlišné od schváleného znenia zákona neumožňuje výklad zákona v rozpore s jeho jasne a zrozumiteľne vyjadreným obsahom.</p> <p>Najvyšší súd pri interpretácii sporného ustanovenia použil vnútorne rozpornú argumentáciu, keď na jednej strane vyslovil, že je potrebné aplikovať ústavne konformný výklad, no zároveň v nasledujúcom bode odôvodnenia použil výklad gramatický, ktorý však úplne evidentne aplikoval na právnu normu nesprávnym spôsobom.</p>
<p>použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EStP a iných súdov</p>	<p>nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07 z 1. júla 2008 nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 17/00 z 30. mája 2001</p>
<p>súvisiace právne predpisy</p>	<p>zákon č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov</p>
<p>kľúčové slová</p>	<p>pozemok, pozemkové právo-pozemkové úpravy práva a slobody – základné ľudské práva a slobody-právo vlastníť majetok správne súdnictvo-rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov vlastníctvo-úprava vlastníckych vzťahov pozemok, pozemkové právo-pozemkový úrad</p>

<p>spisová značka</p>	<p>IV. ÚS 471/2021</p>
<p>populárny názov</p>	
<p>sudca spravodajca</p>	<p>Libor Duľa</p>

druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	20.12.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Dodatkový protokol k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 47 ods. 3 Ústava Slovenskej republiky čl. 20 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Je neprijateľné, aby najvyšší súd o dovolaní generálneho prokurátora rozhodol bez toho, aby dal sťažovateľovi možnosť uviesť protiargumentáciu, ktorou by sťažovateľ oponoval argumentom generálneho prokurátora uvedeným v dovolaní, a tak dal sťažovateľovi reálnu možnosť ovplyvniť výsledok rozhodovania najvyššieho súdu o mimoriadnom opravnom prostriedku.
skutkový stav a základné fakty	Okresný súd uznesením rozhodol, že v konaní pokračuje so sťažovateľom ako s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, keďže v priebehu súdneho konania došlo k zániku pôvodného žalobcu výmazom z obchodného registra zrušeného bez likvidácie. Proti uzneseniu okresného súdu nebolo prípustné odvolanie a toto nadobudlo právoplatnosť. Proti uzneseniu okresného súdu o pokračovaní v konaní so sťažovateľom podal generálny prokurátor dovolanie podľa § 458 a nasl. Civilného sporového poriadku a navrhol dovolaním napadnuté uznesenie zrušiť. Najvyšší súd ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením zmenil uznesenie okresného súdu a návrh sťažovateľa na pripustenie zmeny strany sporu na strane žalobcu zamietol.
z odôvodnenia	Zo skutkových zistení ústavného súdu vyplynulo, že dovolanie generálneho prokurátora bolo právnej zástupkyňi sťažovateľa doručené 15. februára 2021, teda nepochybne po rozhodnutí najvyššieho súdu napadnutým uznesením. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti aj najvyšší súd. Je nepochybné, že o vstupe sťažovateľa do konania na miesto žalobcu bolo právoplatne rozhodnuté okresným súdom. Dovolanie generálneho prokurátora upravené v § 458 a nasl. CSP je mimoriadnym opravným prostriedkom. Navyše, ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemá „v rukách“ samotná strana sporu. Vyhovením mimoriadnemu opravnému prostriedku zo strany najvyššieho súdu dochádza k zásahu do právoplatnosti súdnych rozhodnutí a do právnej istoty strán konania. Rovnako je nepochybné, že v dôsledku napadnutého uznesenia došlo k stavu, keď sťažovateľ nie je stranou sporu, v ktorom je uplatňovaný nárok na úhradu pohľadávky, ktorá bola postúpená na sťažovateľa a ktorú si sťažovateľ zrejme vzhľadom na premĺčanie nemôže úspešne uplatniť v novom konaní. Z pohľadu sťažovateľa a jeho práv ide teda o zásadné rozhodnutie (či sťažovateľ bude alebo nebude v konaní pokračovať ako žalobca, teda či bude alebo nebude stranou sporu). Rozhodovanie o akomkoľvek mimoriadnom opravnom prostriedku je podľa ústavného súdu takým závažným rozhodovaním, ktoré môže zásadným spôsobom vstúpiť a ovplyvniť právoplatne posúdené vzťahy sporových strán, takže je celkom nevyhnutné, aby každá zo sporových strán o tomto konaní bola včas upovedomená a mala možnosť sa k nemu vyjadriť a zaujať svoje stanovisko. Je neprijateľné, aby najvyšší súd o dovolaní generálneho prokurátora rozhodol bez toho, aby dal sťažovateľovi možnosť uviesť protiargumentáciu, ktorou by sťažovateľ oponoval argumentom generálneho prokurátora uvedeným

	<p>v dovolaní, a tak dal sťažovateľovi reálnu možnosť ovplyvniť výsledok rozhodovania najvyššieho súdu o mimoriadnom opravnom prostriedku. Z týchto dôvodov dospel ústavný súd k záveru o porušení základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj základného právo sťažovateľa na rovnosť účastníkov súdneho konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy.</p> <p>Sťažovateľ namieta aj porušenie základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, a to práve v spojitosti s namietaným porušením svojich práv podľa ústavy a dohovoru uvedených v bode 16 tohto nálezu. Keďže ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade došlo k porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, došlo aj k porušeniu týchto sťažovateľom označených práv hmotného charakteru.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESELP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok
kľúčové slová	dovolenie práva a slobody – základné ľudské práva a slobody-právo vlastniť majetok práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na súdnu ochranu doručenie, doručovanie práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na rovnosť účastníkov v konaní

spisová značka	IV. ÚS 472/2021
populárny názov	Povinnosť ručiteľa plniť v exekučnom konaní
sudca spravodajca	Libor Duľa
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	18.01.2022
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	V rámci exekučného konania bolo povinnosťou súdu zaoberať sa a odpovedať na otázku, či zastavenie konkurzného konania proti dlžníkovi ako úpadcovi pre nedostatok jeho majetku, bez ďalšieho neznamena vznik povinnosti zúčastnenej osoby ako ručiteľky plniť sťažovateľke. Ak by totiž povinnosť plniť vznikla, došlo by k nej momentom právoplatnosti uznesenia o zastavení konkurzného konania z dôvodu nemajetnosti dlžníka (úpadcu).
skutkový stav a základné fakty	Veriteľka uzatvorila s dlžníkom a ručiteľkou (ďalej len „zúčastnená osoba“) zmluvu o pôžičke, ktorá (okrem iného) obsahovala aj záväzok zúčastnenej osoby uhradiť dlh, ak ho neuhradí dlžník. Neskôr došlo k podpísaniu dvoch dodatkov tejto zmluvy, ktorými sa zmenila splatnosť pôžičky, pričom časť sumy dlhu dlžník uhradil a neuhradený zostal dlh vo výške 110 000 eur s príslušenstvom. Notárskou zápisnicou dlžník uznal svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke v plnom rozsahu, čo sa týka základu, dôvodu aj výšky. Dlžník ďalej vyhlásil, že súhlasí s tým, že v prípade nesplnenia jeho záväzku (t. j. v prípade nezaplatenia pôžičky alebo jej časti spolu s príslušenstvom do dňa konečnej splatnosti alebo ku dňu stanovenému v oznámení veriteľky doručenom dlžníkovi alebo v prípade nezaplatenia pohľadávky v lehote uvedenej vo výzve veriteľky na jej úhradu) je notárska zápisnica vykonateľným exekučným titulom, a to na celý majetok dlžníka, ktorý s exekúciou vedenou v zmysle Exekučného poriadku na základe tejto notárskej zápisnice ako vykonateľného exekučného titulu súhlasí. Zúčastnená osoba vyhlásila, že sa stáva ručiteľkou dlžníka a že do výšky

	<p>výnosu z predaja označených nehnuteľností pri zhodnotení alebo vydražení týchto nehnuteľností založených v prospech veriteľky uspokojí splatný záväzok dlžníka vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke v prípade nesplnenia záväzku dlžníkom a okrem iného taktiež vyhlásila, že súhlasí s tým, aby táto notárska zápisnica bola vykonateľným exekučným titulom.</p> <p>Veriteľka 3. apríla 2017 svoju pohľadávku postúpila obchodnej spoločnosti 1. Ďalšou zmluvou o postúpení pohľadávky z 19. februára 2018 prešla pohľadávka napokon na sťažovateľku, ktorá sa tak stala aktuálnou veriteľkou dlžníka a zúčastnenej osoby. Toto postúpenie pohľadávky bolo zúčastnenej osobe písomne oznámené listom obchodnej spoločnosti 1 z 1. augusta 2019.</p> <p>Sťažovateľka listom z 8. júla 2019 vyzvala zúčastnenú osobu na zaplatenie dlžnej sumy, ktorú dlžník neuhradil.</p> <p>Na majetok dlžníka bol v apríli 2019 vyhlásený konkurz, ktorý bol neskôr zastavený pre nedostatok majetku dlžníka ako úpadcu. Bolo teda zrejmé, že dlžník dlh neuhradil a nastúpila zodpovednosť zúčastnenej osoby, ktorá listom z 25. júla 2019 sťažovateľke oznámila, že výzva sťažovateľky na úhradu dlhu jej bola doručená 23. júla 2019.</p> <p>Zúčastnená osoba dlh nespĺnila.</p> <p>Na základe návrhu sťažovateľky podaného prostredníctvom súdneho exekútora začalo 17. decembra 2019 exekučné konanie proti zúčastnenej osobe. Uznesením vyššieho súdneho úradníka bol návrh zúčastnenej osoby ako povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietnutý.</p> <p>Ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením sudcu okresného súdu z 22. februára 2021 bolo uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmenené tak, že exekúcia bola podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavená a sťažovateľka bola zaviazaná nahradiť zúčastnenej osobe trovy exekučného konania a súdnemu exekútorovi trovy exekúcie.</p>
<p>z odôvodnenia</p>	<p>Ako to z už citovanej judikatúry (pozri bod 34) vyplýva, pri výklade a právnom posudzovaní zmlúv treba vychádzať zo zásady rímskeho práva „<i>pacta sunt servanda</i>“ (zmluvy sa majú dodržiavať), pričom pri viacerých možných výkladoch má prednosť ten, ktorý smeruje k zachovaniu platnosti (a teda realizovateľnosti) zmluvy (IV. ÚS 340/2012). Rovnaká zásada sa musí vzťahovať aj na výklad a právne posudzovanie jednostranných (unilaterálnych) adresovaných právnych úkonov.</p> <p>Sťažovateľka namieta, že hoci v bode 7 notárskej zápisnice z 21. januára 2015 bol termín splatnosti dlhu vo vzťahu k dlžníkovi, ako aj vo vzťahu k zúčastnenej osobe ako ručiteľke jednoznačne stanovený dátumom do 23. decembra 2016, okresný súd na tento argument sťažovateľky nijako nereflektoval a nevysporiadal sa s ním. Rovnako nebral do úvahy ani to, že okresný súd nevyhodnotil nespornú skutočnosť, podľa ktorej zúčastnená osoba potvrdila, že výzva na plnenie zo strany sťažovateľky jej bola doručená, ale ani to, že výzva nebola vôbec potrebná, keďže konkurzné konanie proti dlžníkovi bolo pre nemajetnosť zastavené.</p> <p>Podľa názoru ústavného súdu uvedené námietky sťažovateľky boli takého rázu, že mali význam pre rozhodnutie súdu, a preto bolo povinnosťou okresného súdu sa nimi zaoberať a vysporiadať sa s nimi. Prinajmenšom skutočnosť (aj bez jej namietania vo vyjadrení k sťažnosti v konaní pred okresným súdom), že konkurzné konanie proti dlžníkovi bolo zastavené pre nedostatok jeho majetku ako úpadcu, mala viesť okresný súd k vyhodnoteniu, či takýto výsledok konkurzného konania bez ďalšieho (vzhľadom na obsah záväzku zúčastnenej osoby formulovaný v notárskej zápisnici z 21. januára 2015) neznamenal vznik povinnosti zúčastnenej osoby ako ručiteľky plniť sťažovateľke. Ak by totiž povinnosť plniť vznikla, došlo by k nej momentom právoplatnosti uznesenia</p>

	o zastavení konkurzného konania z dôvodu nemajetnosti dlžníka (úpadcu). Keďže okresný súd nedal odpovede na také podstatné námietky sťažovateľky, ktoré mali (mohli mať) význam pre jeho rozhodnutie, porušil základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. jej právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 625/03 zo 14. apríla 2005 nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 340/2012 z 22. novembra 2012
súvisiace právne predpisy	zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov
klúčové slová	exekúcia-exekučný titul arbitrážnosť ručenie, ručiteľ dlh-uznanie práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na súdnu ochranu rozhodnutie-odôvodnenie zápisnica-notárska

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.